

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SKANDINAVISK VAPENRULLA

1996

PUBLICERINGSPRINCIPER

1. Skandinavisk VapenRulla – SVR – skall främst vara ett forum för registrering och offentliggörande av såväl nyantagna som hävdvunna släktvapen tillhörande personer eller släkter bosatta i eller härstammande från de nordiska länderna.

Även vapen som föres av kommun, företag, organisation eller liknande kan publiceras om det är godtagbart ur heraldisk synpunkt.

SVR syftar dessutom till att öka intresset för heraldik och heraldisk konst, stimulera till släktforskning och stärka nordisk samhörighetskänsla.

Utgivaren av SVR är en stiftelse med samma namn. Stiftelsens ändamål är att ge ut SVR och även på andra sätt stödja nordisk heraldik. Vapenpublicering sker till självkostnadspris. Eventuellt överskott vid försäljning av SVR tillfaller stiftelsen att användas i enlighet med dennas syften.

2. Publicering av ett vapen skall grundas på data meddelade i ett av utgivaren fastställt och av uppgiftslämnaren ifyllt och beedigt formulär. SVRs redaktion avgör vilka uppgifter som skall publiceras och svarar för textens utformning.

3. Utgivaren garanterar med publiceringen ingen rättsverkan i form av prioritet, exklusiv vapenrätt eller annat slag av rättsligt skydd för föregiven vapenförare. Publiceringen innebär endast ett datum för offentliggörandet av att en person, släkt eller sammanslutning enligt egen uppgift de facto för visst vapen.

4. Utgivaren svarar icke för de meddelade uppgifternas riktighet i vidare mån än vad som kan kontrolleras i tillgängliga källor. Anspråk på adelskap, ordnar eller liknande värdigheter skall kunna dokumenteras av uppgiftslämnaren. Uppenbara felaktigheter publiceras ej och i tveksamma fall tillämpas stor restriktivitet.

5. Ej heller publiceras

a) nyantaget vapen som är identiskt med eller till förväxlingsbarhet snarlikt vapen vartill annan vapenförare enligt utgivarens bedömning har bättre rätt;

b) vapen som strider mot gällande lag och förordning eller mot allmänt vedertagna heraldiska regler, såvida inte vapnet är offentliggjort tidigare och föres av gammal hävd.

STIFTELSEN SKANDINAVISK VAPENRULLA / SVR

Stiftelsen SVR ser som sin uppgift att utan vinstintresse trygga fortsatt utgivning av Skandinavisk VapenRulla till lägsta möjliga kostnad för vapenansmälare och övriga intressenter. Stiftelsen administreras av en redaktör. Den heraldiska sakkunskapen garanteras av ett heraldiskt råd, HR, bestående av framstående skandinaviska heraldiker.

Heraldisk sakkunskap, strikta och orubbliga publiceringsprinciper är vägledande för arbetet. SVR vill samtidigt öka kunskapen om och bruket av heraldiska vapen i Norden samt verka för god heraldisk konst.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

JÄRVUNG

SVR 495/96

SKÖLD: I guld en upprest svart järv i tassarna hållande en röd kalk.

Svart hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Två uppkommande svarta järvben mellan sig i tassarna höjande en röd kalk.

VALSPRÅK: Guds nåd min framtid

Vapnet är antaget år 1996 av kyrkoherden i Gårdstånga pastorat i Lunds stift Jan-Olof Järvung och hans hustru adjunkt Margaretha Järvung. Vapnet får även föras av deras efterkommande med släktnamnet.

FOSSMARK

SVR 496/96

SKJOLD: Delt av et bølgesnitt i gull, hvori to skråstilte, utovervendende plogjern i svart, og blått, hvori et sølv treberg hvorpå en brennende steinvarde i sølv.

Blått hjelmklede foret med gull og med vulst av gull og blått.

HJELMTEGN: Mellom to hjortehorn i gull, to hjortespyd med gull skaft og spydblådd i sølv og mellom disse en armbrøst med gull kolbe og bue i sølv.

Våpenet er antatt år 1996 av major Finn Fossmark, Bergen, og kan føres av etterkommere av gårdbruker Lars Andreas Johnsen Fossmark (1875–1954) og hustru Anna Davidsdotter Hesjedal (1883–1953). Første person i agnatisk linje med navnet Fossmark er såvidt vites Jon Olsson Olsnes Fossmark (1754–1814). Denne slektslinje går videre bakover til bonde Baste, Ytre-Boge n. 1590–91. Våpenet har sin symbolik fra gården Hesjedal (erhvervet gjennom kognatisk linje) og grenseskillet der forfedre fra gården Hesjedal møter slektsnavnet Fossmark. Plogjernene viser til gårdens jordbruk og den tentde varde viser til varden på Høgafjellet på gårdens nordligste grensepunkt. Alt tyder på at varden skriver seg fra kong Håkon Magnussons påbud i 1318 om varder, som spilte en sentral rolle i leidangssystemet. Hjelmtegnet symboliserer gårdens gode hjortejakt.

LITTERATUR: Slektoptegnelser, bygdebøker; Bjørgvina Kalvskinn ca 1300, Riksarkivet, Oslo; Bergen Turlags årbøker. Opplysninger vedrørende det fremdeles eksisterende ca 700 år gamle Mjelde Skipsreide.

ANDERBERG

SVR 497/96

SKÖLD: I grönt i trepass en nervänd murslev med skaft uppåt mellan två boklöv, allt av guld.

HJÄLMPRYDNAD: En eldsprutande drake i guld och grönt hållande stolpvis ett svärd av silver. Drakens uppfläkta kropp övergår i grönt hjälmtäcke fodrat med guld.

Vapnet är antaget år 1995 av direktör Bertil E Anderberg, Åhus, för sig, familjen samt efterkommande. Vapnet får även föras av vapenantagarens syskon och deras efterkommande. Vapenantagarens farfarsfar, muraren Anders Jönsson Anderberg (1834–1912) härstammar från Träne och Ö Vrams socknar, Gärds härad i Skåne. Han antog namnet Anderberg i samband med flyttning den 31/10 1862 till Gudmundtorp, Frosta härad i Skåne. Vapenantagarens moder Ruth Ingeborg, f Persson, är född i Everöd, Gärds härad och härstammar genom sin fader från Drakesläkten i Böke och Vittskövle, Gärds härad, samt via modern från Bökestorpssläkten i Degeberga, Gärds härad. Mursleven syftar på vapenantagarens farfarsfars yrke och boklöven på Böke respektive Bökestorp. Draken vill minna om släkten Drake i Böke och på Drakamöllan därstädes.

THARD

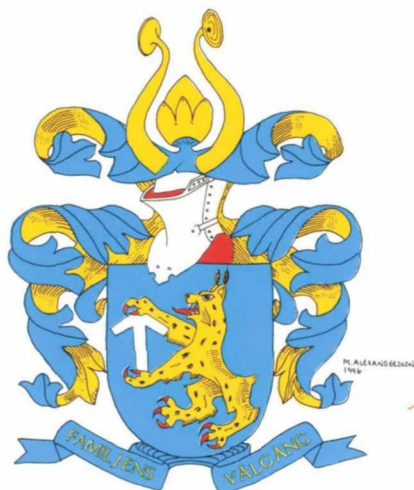
SVR 498/96

SKÖLD: I blått ett skepp med mast, åtföljt ovan av två motställda och avhuggna griphuvuden med draktunga, allt av guld.

Blått hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En uppkommande falk av guld med utbredda vingar.

Vapnet är antaget år 1995 av Anna och Thomas Thard, Norrköping, och får endast föras av dessa. Griphuvudena vill minna om gripfen i landskapsvapnet för Östergötland, varifrån Annas familj kommer. Den med rå i kors med masten försedda båten anspelar på vikingaskeppen i Sunnmøres vapen i Norge, varifrån Thomas Thard stammar. Falken symboliserar skarpsynthet och överblick.

ALEXANDERSSON

SVR 499/96

SKÖLD: I blått ett lodjur av guld med röd beväpning hållande en T-runan av silver mellan tassarna.

Blått hjälmtycke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Två vesselhorn mellan vilka en uppvänd hasselnöt, allt av guld.

VALSPRÅK: Familjens välgång.

Vapnet är antaget år 1996 av bröderna Tomas och Mats Alexandersson, Hasselfors respektive Stockholm, och får föras av dem, familjen samt efterkommande med släktnamnet till deras föräldrar Margareta och Anders Alexandersson. Lodjuret syftar på anor bland jägare. T-runan/Torsrunan står för släktnamnet Thor, vilket bars av vapenantagarens moder som ogift. Hasselnöten vill minna om orten Hasselfors i Närke, där bröderna haft sin uppväxt.

BERNHARDSSON

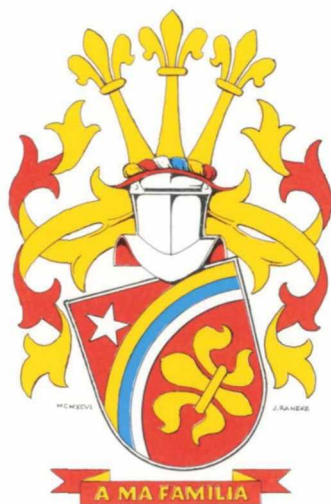
SVR 500/96

SKÖLD: I blått ett avslitet björnhuvud av guld, med tänder av silver och krona av guld bildad av veteax, eklöv och ekollon, åtföljt i sköldhörnen av tre femuddiga stjärnor av guld.

Blått hjälmtycke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Tre vita (naturfärgade) strutsplymer belagda med en femuddig stjärna av guld.

Vapnet är antaget 1995 av studerande Marcus Bernhardsson, Sölvesborg, och får även föras av hans kognatiska avkomlingar. Tinkturen vill minna om Blekinges landskapsvapens samt Sveriges flaggfärger. Björnhuvudet anspelar på mansnamnet Björn, vilket ingår i Bernhard och syftar på vapenantagarens skånska svärdssida. Veteaxen symboliserar spinnsidans bönder i Mjällby på Listerlandet. Eklöven och ekollonen är hämtade från Blekinges landskapsvapen. Stjärnorna syftar på Listers gamla vapen och på polstjärnan, vilken ingår i stjärntecknet Lilla Björnen.

BONDE

SVR 501/96

SKÖLD: I rött en regnbåge i form av en av bågskuror bildad ginbalk av guld, blått och silver, åtföljd ovan av en femuddig stjärna av silver och nedan av en balkvis ställd lilja av guld.

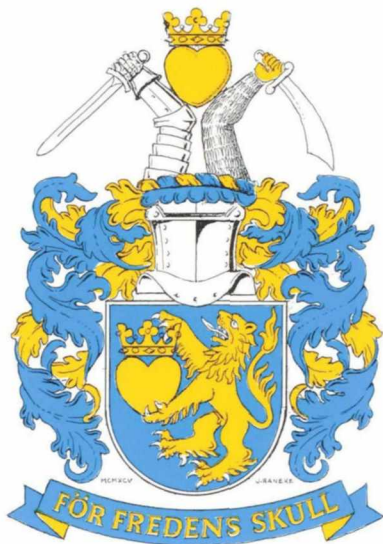
Rött hjälmtycke fodrat med guld och med hjälmbindel av guld, rött, silver, blått, guld och rött.

HJÄLMPRYDNAD: Tre liljestavar av guld.

VALSPRÅK: A ma familia (För familjen)

Vapnet är antaget 1996 av redaktören Michael Bonde, Varberg, och får även föras av familjen samt efterkommande med släktnamnet. Vapenantagarens fader Henning Bonde med hustru Svea Bonde äger likaledes rätt att föra vapnet. Övrig släkt med släktnamnet Bonde får efter tillstånd från vapenantagaren samma rätt. Vapenantagarens farmoder, Ane Bonde, var dotter till Peder Christensen Bonde (f 1858), vars fader var Christiern Pedersen Bonde (f 1790). Enligt pågående forskning pekar namnskicket enligt uppkallelseprincipen på sannolik släktskap med borgmästaren Peder Christiernsen Bonde i Odense, vilken erhöll adligt vapen (I silver en regnbåge i blått/rött ginbalksvis och på hjälmen 3 vita liljor) genom adelsbrev den 20/5 1493. Vapnet är således en brisyr av Peder Bondes vapen från 1493.

KÄLLOR: Alfred Kaae: Kraen væver (1945); adelsbrev för Peder Christiernsen Bonde 20/5 1493 (Da Rigsarkiv, Danske Kancelli, B 17: kopia från 1511; handskriftssamlingen: Terkel Klevenfeldt 41)

GYLLENHJÄRTA

SVR 502/96

SKÖLD: I blått ett lejon hållande ett hjärta krönt av en öppen krona, allt av guld.

Blått hjälmträcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Ett krönt hjärta (stundom omgivet av strålkran) som i skölden över två uppskjutande och motvända armar, dexter bepansrad hållande ett svärd, sinister med ringbrynja hållande en kroksabel, allt av naturfärg.

VALSPRÅK: För fredens skull

Vapnet är antaget år 1995 av Mattias Gyllenhjärta, Hässelby, och får endast föras av vapenantagaren. Familjen härstammar på mödernet från fänriken Gustaf Adolf Trast, som är vapenantagarens morfars farfars farfar och som tjänstgjorde vid von Vegesacks regemente under 1808–1809 års finska krig samt var gift med Berta Möttönen från Säkkijärvi i Karelen. Trast är en gammal bonde- och soldatsläkt från Pielax socken i Österbotten. En minnestavla över två bröder Trast finns vid sockenkyrkan. De var kaniker vid Åbo domkyrka efter studier vid Sorbonneuniversitetet i Paris under slutet av 1300-talet. Vapnantagaren är djupt troende och önskar med vapnet förmedla följande symbolinnehåll: lejonet skyddar hjärtat och livets krona för fredens skull, hjälmprydnadens mothuggande svärd och kroksabel skyddar det krönte hjärtat och anspelar även på Karelen.

ALFREDSON

SVR 503/96

SKÖLD: I fält av guld en våg med två vågskålar balanserade på ett svärd, allt rött, och åtföljda i stammen av två gröna malteserkors.

Ovan skölden ett baobabträd (apbrödsträd) med röd stam och grön krona. Skölden omgiven av två gröna palmgrenar bildande en krans.

Vapnet är antaget år 1996 av generalkonsuln för Senegal, advokat Ulf Alfredson, Lund, för sig, sin familj och efterkommande. Två vågskålar balanserade på ett svärd symboliserar rättvisan-juridiken. Dessutom ingår de i vapnet för Hörby kommun, där vapenantagaren är barnfödd och hade sitt föräldrahem. Två malteserkors syftar på Den Helige Lasarus av Jerusalem Orden, där vapenantagaren är kommandator för Sverige. Baobabträdet (apbrödsträdet) är Senegals nationalsymbol.

ANTHUN

SVR 504/96

SKJOLD: Delt i gull hvori to smedhammere skråstilt over en ambolt, alt svart og svart hvori tre byzantiner, to over en, alt gull.

Svart hjelmdekke foret med gull og med vulst av svart og gull.

HJELMTEGN: En Mercuriasstav i gull med gullkronede, rød bevæpnede sølv slanger mellom to sølv sverd med gull håndtak.

VALGSPRÅK: Integrum propositum (Ærlig forsett)

Våpenet er antatt år 1995 av soussjef Kåre Magnus Anthun, Bergen, og kan føres av etterkommere av denne med slektsnavnet Anthun. Slekten kom fra Skotland til Norge omkring 1590 og bosatte seg på Osterøya, Haus Herred nær Bergen. Den første kjente i mannslinjen er bonde Lars Jensson Anthun (1643–1737). Gårdsnavnet Anthun har hatt forskjellige skrivemåter gjennom tidene og har gitt slektens familienavn. Slekten har vært knyttet til jordbruk, håndverk og handel, delvis til militærvesenet og siste generasjon også til bankvirksomhet. Slektsvåpenet gjenspeiler dette. Kåre Magnus Anthuns hustrue Ester Karin Haneviks slekt føres ifølge slektsopptegetninger tilbake til norsk uradel, bl a til Aga i Hardanger, Galtung samt lagmannen Gaute på Ænes 1160. De har sønnene Kenneth samt Trond.

LITTERATUR: Slektoptegetninger; Bygdebok for Haus Kommune, Norge, Bd. I og II, Jerstad og Haus Sogn; S O Brenner: Nachkommen Gorms des Alten (Nr. 1882, Ænes/Galtungslekten m.v.); S T Achen: Danske adelsvåbener, en heraldisk nøgle, 1973 s.51.

MÖLLER

SVR 505/96

SKÖLD: I guld en röd stam samt ett över skuran uppskjutande spänt armborst av motsatta tinkturer, vars pilspets balanserar en röd våg.

Rött hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Två vingar av guld med röd stam, vardera belagd med ett rött möllejärn.

VALSPRÅK: Justitia Arma Requirit (Rättvisa fordrar vapen)

Vapnet är antaget år 1996 av kommunpolitikern i Malmö Ulf Möller och får även föras av efterkommande med släktnamnet. Vapenantagarens farfars farfar med Jeppsson som patronymikon flyttade in till Malmö och blev gesäll samt antog namnet Möller. Släkten har alltsedan dess varit bosatt i Malmö. Sköldbilden återspeglar vapenantagarens rättsmedvetande och juridiska intresse.

SLÄKTFÖRENINGEN COLLIANDER

COLLIANDER

SVR 506/96

SKÖLD: Av en trebergsskura delad i guld, vari för Femsjögrenen två röda S:t Georgskors, för Hallarydsgrenen två röda klöverbladskors och för den finländska grenen två röda rosor, och rött, vari ett spänt arborst med pil av guld.

Rött hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Ett rött treberg besatt med tre strutsplymer av guld, en på vardera kullen.

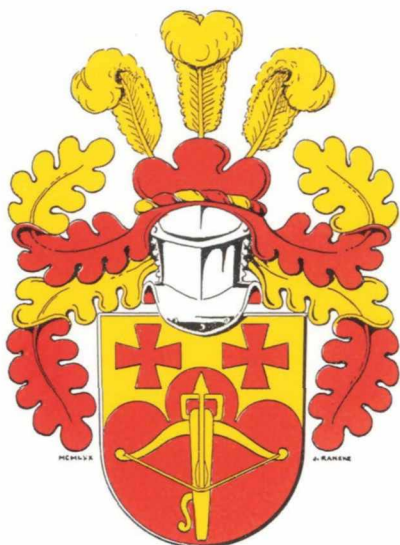
Vapen Colliander registrerades år 1970 (SVR 152/70) med uppgift att det antagits av dåvarande poliskommissarien Hans-Lennart Colliander för sig och övriga medlemmar av släktens Femsjögren bärande namnet Colliander samt tillägget att "övriga släktgrenar må använda vapnet briserat". Sedermera har inom släktföreningen fastställts att Hallarydsgrenen för vapnet med S:t Georgskorsen i det 1970 registrerade vapnet utbyta mot klöverbladskors och att den finländska släktgrenen för vapnet med dessa kors utbyta mot rosor. Korsen symboliserar det stora antalet präster inom de båda svenska släktgrenarna medan rosorna symboliserar det motsvarande stora antalet officerare inom den finländska släktgrenen. Vapnets treberg syftar på släktnamnet och arborstet på släktens småländska ursprung. Kognatiska ättlingar, som antagit namnet Colliander, må föra respektive släktgrens vapen briserat, förslagsvis medelst bård.

Släktföreningens emblem ("badge") har hjälmprydnaden inom en ring med namnet COLLIANDER jämte devisen TRIA JUNCTA IN UNO (Tre förenade i ett).

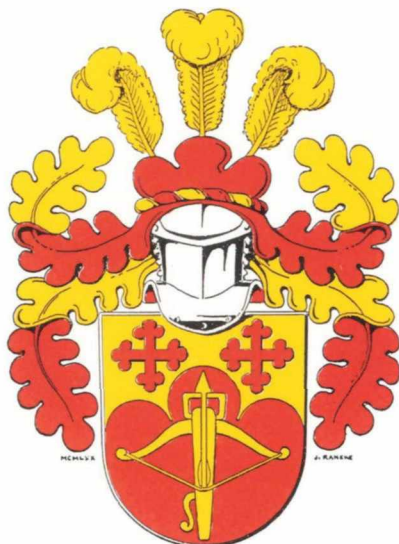
Med denna publicering vill släktföreningen informera om vapenutvecklingen.

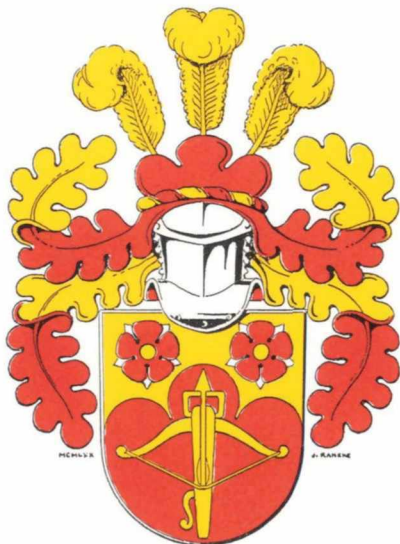
SKANDINAVISK VAPENRULLA

COLLIANDER
FEMSJÖGRELEN

COLLIANDER
HALLARYDSGRELEN

COLLIANDER
FINLÄNDSKA GRELEN

OLROG

SVR 507/96

SKÖLD: I blått en pelikan av silver med näbb av guld sittande i sitt rede av guld, ristande sig i bröstet, matande tre ungar med röda blodsdroppar.

Blått hjälmtäcke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: Tre uppväxande blå tulpaner.

Vapnet är antaget år 1996 av Jörgen Olrog, Sollentuna, och får föras av ättlingar till Peder Claussen Olrog med släktnamnet Olrog samt övriga släktmedlemmar efter medgivande av vapenantagaren. Peder Claussen Olrog (f. 1666) var bryggare vid Nytorv i Köpenhamn. Släkten har sedan via Norge kommit till Sverige på 1870-talet genom vapenantagarens farfars far trävaruhandlaren Thorvald Olrog. Motivet med en pelikan i skölden återfinns på olika sigill hos anfäder. Det tidigaste fyndet är på ett testamente daterat den 18 november 1691.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

JOHNSEN

SVR 508/96

SKJOLD: Venstre skrådelt i gull og blått. I felt 1 et rødt hjerte. I felt 2 et sølv skråstilt sverd.

Rødt hjelmklede foret med gull.

HJELMTEGN: En oppstigende løve av gull og med rød bevæpning holdende et sølv sverd i høyre forlabb og et rødt hjerte i venstre labb.

VALGSPRÅK: Humanitas et fortitudo (Humanitet och styrka)

Våpenet er antatt år 1995 av direktør Jarl Inge Johnsen, Oslo, for seg og sin familie og sine etterkommere. Slekten har dype røtter til flere av de eldste bondeslekter i Rogaland fylke, Norge, og familien har de senere generasjoner levet i Stavanger. På morssiden er en av stamfedrene Carl Johan Cederløw (1865–1906) som kom fra Sverige og giftet seg i Stavanger i 1889 med Ellen Sofie Tollaksen (1870–1936).

NAMTVEDT

SVR 509/96

SKJOLD: I gull en blå opprett spiss belagt med et nedvendt sølv sverd med håndtak og parerplate av gull holdende en vekt i gull etterfulgt av to motvendte økser, begge i svart.

Blått hjelmklede foret med gull og med vulst av gull og blått.

HJELMTEGN: En oppreist dobbelthalet løve i gull med rød bevæpning holdende et rødt malteserkors i høyre labb og et sølv sverd med gull håndtak og parerplate i venstre labb.

VALGSPRÅK: Inceptio labor fructus (Initiativ arbeid resultat)

Våpenet er antatt år 1995 av direktør Arne Namtvedt og hans bror, banksjef Jan Magnus Namtvedt, begge i Bergen, sønner av herr Konrad Namtvedt (f 1918 i Volda, Sunnmøre) og hustru Aslaug Magnhild (født Svantesvold 1921, Vindafjord kommune i Rogaland). Våpenet kan føres av deres etterkommere med familienavnet Namtvedt, som forekommer allerede i "Bergens Kalvskinn" fra ca 1360 og var da skrevet Nafnaþveit, kanskje sammensatt av mannsnavnet Nafni samt ordet Þveit. Gården, som har gitt familienavnet, var da kirkegods og tilhørte Sæbøpresten. Den først kjente person i direkte mannslinje er Oluff Namnethuedt, nevnt 1567. Slekten synes å ha røtter både på agnatisk og kognatisk side til de eldste norske slekter i Rogaland, Hordaland og Mørefylkene. Våpenets symboler peker tilbake til slektens virksomhet gjennom tidene.

LITTERATUR: Bergens Kalvskinn "Bjørgyniar Kalfskinn" fra ca 1360, utgitt av P A Munch i 1843, Riksarkivet, Oslo.

SVENNINGSSEN

SVR 510/96

SKÖLD: I silver tre springande blå vindhundar med hängande röda tungor över en av en vågskura bildad blå stam vari tre i bjälke ställda fyrbladingar av silver.

Bakom skölden en korsstav med utböjt kors av guld besatt med fem röda rubiner. På vardera sidan av skölden en grön gren av lind.

VALSPRÅK: Dei enim donum est (Guds gåva är det)

Vapnet anmäls 1994 av domprosten Anders Widner Svenningsen i Lund och får föras av ättlingarna till dispaschören Anders Svenningsen (f. 1856 i Arendal, Norge), direktör för AB Separator, Köpenhamn, och makan Anna Carolina Bennet (f. 1864) från Ulfsunda i Bromma, Stockholms län. Anders var son till skeppsredaren i Arendal, Knud Svenningsen (1824–89). Anders son, överläkaren Olaf Knut Svenningsen (1897–1963) i Esbjerg, var gift med Karin Widner (1905–89), vilka är vapenansökanens föräldrar. Karin Widner var dotter till Nils Widner (1870–1940), född i Vä som son till smeden och hemmansägaren Nils Nilsson på Vä Lyckor, Kristianstads län. Nils Widner blev pastor primarius vid Storkyrkan i Stockholm och var gift med Ruth Liljekrantz (1882–1914) från Kristianstad. De löpande vindhundarna fördes av släkten Bennet och syftar på orden i Filipperbrevet 3:14: ”... jag löper mot målet för att vinna det pris som Gud har kallat oss till genom Kristus Jesus.” Fyrbladingarna vill ange en strävan efter tillväxt i tro, hopp och kärlek. Vågskurorna ingår i Arendals vapen och lindgrenen i födelsestaden Esbjergs vapen. Valspråket är hämtat från Efesierbrevet 2:8.

SVÄRD

SVR 511/96

SKÖLD: I blått ett blått svärd med handtag och fäste av guld och med från klingan på vardera sidan fem utgående eldsflammar av guld.

Blått hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En (havs-)örn av guld med röd beväpning, i höger klo hållande ett störtat svart ankare.

VALSPRÅK: Sine Antiqua Non Futura (Utan forntid ingen framtid)

Vapnet är antaget år 1996 av ekonomen Christer Svärd, Stockholm, för sig, hustrun Kristina, född Sundius, och efterkommande därest släktnamnet bäres. Sköldens symbolik är dubbelbottnad. Huvudmotivet svärdet anknyter dels till själva släktnamnet, dels till dess ursprung som soldatnamn. Svärdet återges flammande, vilket anspelar på eldslågorna i landskapsvapnet för Västmanland, varifrån slakten Svärd härstammar. I slakten Sundius har advokater och prästmän varit vanligt förekommande. Det symboliseras av den blå färgen som står för rättvisa jämte svärdet (advokater) samt av trons flammar i form av eldslågorna (präster). Hjälmprydnadens havsörn anspelar på Roslagen och är därtill Upplands landskapsdjur. Vapenantagarens och hans faders ursprung är Roslagen och Norrtälje, vilket kommer till uttryck i det störtade ankaret, som utgör Norrtäljes stadsvapen.

LAKSEVELA

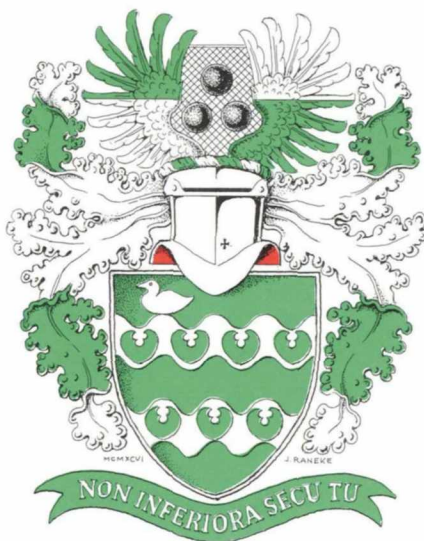
SVR 512/96

SKJOLD: I gull en svart orrfugl med rød bevæpning holdende en grønn eikekvist med grønt blad i nebbet, stående på et blått treberg.

Blått hjelmklede foret med gull og med vulst i blått og gull.

HJELMTEGN: En svart orrfugl med rød bevæpning holdende en grønn eikekvist med grønt blad i nebbet, stående på et avskåret blått treberg.

Våpenet er antatt år 1995 av bonde Hans Mathias Laksesvela, Kløgetvedt, Bjerkreim, for seg og sine etterkommere med familienavnet Laksesvela. Slekten kan i direkte mannslinje føres tilbake til bl a bonde Morten Anbjørnsen Gjedrem (1560–1617) i Bjerkreim og har andre røtter tilbake til de eldste slekter i Rogaland, bl a til Bergeætta i Ryfylke. Våpenet symboliserer den livskraftige, gamle stammen orrfugl på gården Kløgetvedt (Gnr. 71, bnr.2), Urafjellet med sine låner, "Ørnakulå" samt gårdens gamle eikeskog.

KRÖÖNSTRÖM

SVR 513/96

SKÖLD: I grönt två av vågskuror bildade bjälkar av silver, den övre med fyra, den undre med tre fallande gröna sjöblad. I övre dexter hörn en and av silver sittande på vågskuran.

Grönt hjälmtäcke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: Ett fisknät belagt med tre svarta kanonkolor, ordnade en över två, mellan två vingar delade dexter av grönt/silver, sinister silver/grönt.

VALSPRÅK: Non inferiora secu tu (Leds ej av oväsentligheter)

Vapnet anmäles år 1996 av konsulenten och rådgivaren vid republiken Estlands regeringskansli i Tallin Mati Kröönström. Släkten Kröönström härstammar ursprungligen från södra Finland. Härifrån utvandrade Jaak Grönström (1732–1817) till Estland och bosatte sig på ön Aksi. Några år senare överflyttade han till Prangli (Wrangelsholm), där hans efterkommande var bosatta intill senaste världskriget. Inom släkten har funnits många sjömän och säljagare. Jaan Kröönström var lärare och grundade 1869 skolan i Prangli. Vapenansökan är dennes sonson.

DUBORGH

SVR 514/96

SKJOLD: I blått en rød bevæpnet due sittende med utslåtte vinger på et treberg, alt sølv. Blått hjelmklede foret med sølv og med vulst av blått og sølv.

HJELMTEGN: På gullkronet, sølv treberg en rød bevæpnet sittende due med utslåtte vinger i sølv.

Våpenet, som har vært benyttet i ca 200 år i familien, er anmeldt år 1996 av direktør og sjøkaptein Bernt Hauge Duborgh, Nesøya, og kan føres av etterkommere av Peter Johan Duborgh (født i Reval 1792, død i Christiania 1853) med slektsnavnet Duborgh. Denne kom til Christiania fra Reval omkring 1815 og førte det Duborghske våpen med kronet hjelm. Han var sønn av Diedrich Christian Duborgh og hustru Agnethe Dreyer. Den Duborghske slekt hadde levet mange generasjoner i Reval; iflg. tradisjonene skal slekten ha flyttet til Reval omkring 1630. Slettstradisjonen sier at navnet refererer seg til borgen Duborgh (senere Flensborghus) i Slesvig, og at slektens stamfar er ridder Jens Due, høvedsmann på borgen og med tittelen "Rigsens Hovmester". Genealogisk belegg forefinnes dog ikke. Slekten spilte en sentral rolle i Christiania i flere generasjoner. Konsul Peter Johan Duborghs sønnesønn, Harald Duborgh (1868–1943) var gift med Marie Mangor fra Arendal (1867–1945). De hadde ingen sønner, men datteren Ragnhild ble gift med orlogskaptein i den Kgl. Norske Marine, Bernt Albert Andersen Hauge, foreldre til våpenanmelderen som 20. mai 1966 fikk bevilling til å ta navnet Duborgh og samme dag antok han det Duborghske våpen.

LITTERATUR: Henrik Haugstøl: Hundre år. Firmaet Peter Thr. Duborgh, 1847–1947, Oslo; H Cappelen: Norske Slektsvåpen; Herman Løvenskiold: Heraldisk Nøkkel, Oslo; Riksarkivets segelsamlinger, Oslo; H K Steffens: Norske slekter, Kristiania 1912.

RYDE

SVR 515/96

SKÖLD: I blått ett lejon av guld med röd beväpning och däröver en ginstam av guld med två i bjälke ställda röda sexbladiga rosor.

Hjälmtäcke blått/rött fodrat med guld och med hjälmbindel i guld, rött, guld, blått, guld och rött.

HJÄLMPRYDNAD: En ros som i skölden mellan två vingar delade dexter i blått och guld samt sinister i guld och blått.

VALSPRÅK: Lumen accipe et imperti (Tag emot ljuset och för det vidare)

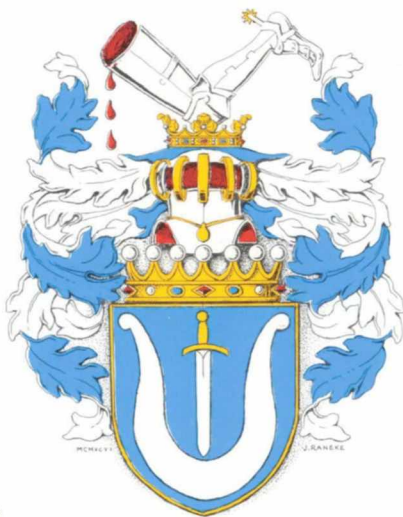
Vapnet, en differentiering av ätten Rosentwists (nr 1330), anmäles år 1996 av professor Hans Ryde, Lund, och får föras av ättlingar till Johan Adolf Ryde och Emma Rosentwist. Familjen Ryde kommer ursprungligen från Västergötland. Släkten Rosentwist härstammar från England och kom till Sverige med Johan Twist, som bosatte sig i Halmstad och 1660 blev handelsman och rådman där. Sonen Peter Twist, student i Lund 1684 och sedermera häradshövding i Villands, Gärds och Albo härad i Skåne, adlades 1695 Rosentwist till Hanaskog i Kviinge socken, Kristianstads län. Hans sonson Adam Christian Rosentwist deltog som major i armén i det ryktbara sjöslaget vid Hogland den 17 juli 1788. Dennes sonsons dotter Emma Rosentwist gifte sig 1894 med adjunkten vid Högre Allmänna Läroverket i Helsingborg Johan Adolf Ryde. De fick sönerna Torsten, rådman i Helsingborg, Folke, fil.dr och lektor vid Högre Allmänna Läroverket i Eksjö, Ingvar, direktör i Helsingborg, Sven, innehavare av Hofapoteket Kärnan i Helsingborg, Sigurd, rådman i Ystad samt Nils, fil. dr och professor vid Chalmers tekniska högskola i Göteborg. Ätten Rosentwist utslöcknade på svärdsidan 1938 med affärsmannen och vice konsuln i Boston Birger Rosentwist. Släktföreningen Ryde-Rosentwist bildades 1981.

LITTERATUR: J A Ryde: Ur det förflutna; G Elgenstierna: Den introducerade svenska adelns ättartavlor.

Tidigt belägg på stamvapnet Nowina
(BH:2219 ca 1436–1450)

von KWIATKOWSKI

SVR 516/96

SKÖLD: I blått en kittelring (kittelgrepe, grythandtag) av silver, mellan vars skänklar ett störtat svärd av silver med fäste av guld.

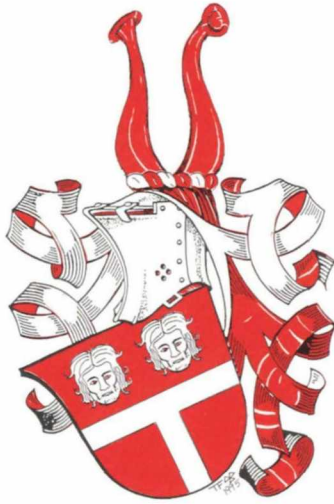
På skölden en kontinental friherrlig krona. Blått hjälmtycke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: På den krönte hjälmen ett mot hjälmen knäande, bepansrat, avhugget och blödande ben med sporrklinga av guld.

Vapnet anmäls år 1996 av friherrliga ätten von Kwiatkowski, som är en österrikisk adelsläkt känd sedan medeltiden och med ursprung i det polska vojevodskapet Kalisz. Släkten har besuttit jordegendom främst i trakten av Rzeszow i Galizien. En legend, nedtecknad 1606, berättar om den ridderlige ädlingen Kwiatkowski. Den tidigast belagde bäraren av namnet, Jacób Kwiatkowski, var hovman och munsänk hos konung Sigismund I (1467–1548) av Polen. 1542 omnämns ärkedekanan Wojciech Kwiatkowski och 1617 Jan Kwiatkowski, förste handsekt vid hovet. Den svenska ättegrenens helt obrutna släktled börjar med Valentin Kwiatkowski, godsägare i Sedziszów, som efter Galiziens införlivande med Österrike 1784 upptogs i den galiziska adelsmatrikeln och den österrikiska adeln med titeln "Ritter". Valentins son, Josef Ritter von Kwiatkowski, erhöll galiziskt indigenat och upphöjdes 1829 i friherrligt stånd. Sonsonsonen Frans Freiherr von Kwiatkowski kom till Sverige 1918. Friherrevapnet återgår på det polska stamvapnet Nowina, belagt sedan 1200-talet. I källor från 1392 och 1461 är skölden röd med ett utböjt kors i stället för svärdet (kan vara en missuppfattning av korset). Nowina-vapnets ursprungliga bomärkesfigur har tolkats eller beskrivits som ett grythandtag (ty. Kesselring, fra. cornière) eller som en halvmåne, hästsko eller stövelbeslag.

LITTERATUR: Der Galizische Adel, 1. Krakau 1842; Spis nazwisk szlachty galicyjskiej, Lwow 1855; von Franck zu Döfering, K F, Standeserhebungen und Gnadenakte für das Deutsche Reich und Österreichischen Erblande bis 1806, 3, Schloss Senftenegg 1972; Niesiecki, K, Herbarz polski Kaspra Niesieckiego, 5, Lipsku 1840.

TRUDSØ

SVR 517/96

SKJOLD: I rødt et sænket gennemgående Tau-kors ledsaget foroven af to mandshoveder en face, alt af sølv.

Rødt hjelmklæde foret med sølv.

HJELMTEGN: To røde vesselhorn.

Våbenet er anmeldt 1995 af skibsfører Poul Emil Bendtsen, Korsør, Danmark, og må bruges af efterkommere af våbenanmelderens mormor Ane Kirstine Jensdatter (1812–1891) og hendes ægtefælle gårdejer Jens Christensen (1802–1865). Våbenet skal erindre om hendes fødested i Trudsø, Gimsing sogn i Hjerm herred, Ringkøbing amt. Hendes mormors far Juel Andersen (ca. 1707–1773) havde fæstebrev på ”Trudshoved”. I Trudsø var der smedje, og børnene derfra var bønder, håndværkere og fiskere. En overgang 1840–60 ansøgte Jens Christensen om tilladelse til krohold, da der blev truffet beslutning om, at den nuværende hovedvej (nr. 11) skulle gå forbi Trudsø. Han fik ikke tilladelsen. Nogle af efterkommerne fik navnet Trudsø som efter- eller mellemnavn, og nogle tog omkring 1905 navneforandring til Trudsø. Tau-korset symboliserer T i Trudsø og mandshovederne ”hofvit” i den ældre navneform ”Trudtzhofvit”, der forekommer i 1683.

REGISTER SVR 1996

Vapen	Reg.nr	Utfört av
Alexandersson	499	Mats Alexandersson
Alfredson	503	Jan Raneke
Anderberg	497	Tor Flensmarck
Anthun	504	Kåre Norwald Eikeland
Bernhardsson	500	Tor Flensmarck
Bonde	501	Jan Raneke
Släktföreningen Colliander	506	Jan Raneke
Duborgh	514	Kåre Norwald Eikeland
Fossmark	496	Kåre Norwald Eikeland
Gyllenhjärta	502	Jan Raneke
Johnsen	508	Kåre Norwald Eikeland
Järvung	495	Jan Raneke
Kröönström	513	Jan Raneke
von Kwiatkowski	516	Jan Raneke
Laksesvela	512	Kåre Norwald Eikeland
Möller	505	Jan Raneke
Namtvedt	509	Kåre Norwald Eikeland
Olrog	507	Jan Raneke
Ryde	515	Jan Raneke
Svenningsen	510	Jan Raneke
Svärd	511	Jan Raneke
Thard	498	Tor Flensmarck
Trudsø	517	Tor Flensmarck

SKANDINAVISK VAPENRULLA

Redaktion

TOR FLENSMARCK, jur.kand. (tfn 044-24 48 85)

Heraldiskt råd

CHRISTER BÖKWALL, jur.kand., notarius publicus, Sverige (tfn 040-47 05 45)

JAN RANEKE, fil.dr, Sverige (tfn 040-41 28 89)

BENGT OLOF KÄLDE, konstnär, konservator, Sverige (tfn 018-12 10 94)

NILS G BARTHOLDY, arkivar, cand.phil., Danmark (tfn 38 88 44 23)

TOM C BERGROTH, antikvarie, cand.phil., Finland (tfn 358 2 2314865)

KÅRE NORWALD EIKELAND, Norge (tfn 66 84 50 28)

KOLBJØRN EKKJE, kontorfullmektig, Norge (tfn 52 74 13 30)

Utgivare

STIFTELSEN SKANDINAVISK VAPENRULLA

Redaktion

SVR, Graagården i Vä

S-291 65 Kristianstad, Sverige

Tfn 044-24 48 85

ISSN 0284-1517

Bloms i Lund Tryckeri AB, Lund 1996

FLENSMARCK

MonitorFörlaget

